

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości "K." S.A.

w upadłości w C.

przeciwko "S." sp. z o.o. w K.

o uznanie za bezskuteczną czynności prawnej oraz nakazanie wydania lub zapłatę,

po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym

w dniu 7 grudnia 2006 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 10 sierpnia 2006 r.,

- 1. oddala zażalenie;**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację strony pozwanej, wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 25 stycznia 2006 r. z tej racji, że opłata od apelacji nie została uiszczona wraz z wniesieniem tego środka odwoławczego. W związku z tym, że apelacja została wniesiona po wejściu w życie ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 167, poz. 1398), miał zastosowanie przepis art. 130² § 3 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie strona pozwana domagała się jego uchylecia jako nieuzasadnionego. W ocenie skarżącego, skoro Sąd Okręgowy wezwał pozwanego do uiszczenia opłaty od apelacji, a następnie przedstawił akta sprawy z apelacją Sądowi Apelacyjnemu, a ten Sąd z kolei wyznaczył rozprawę, to Sąd ten nie powinien podejmować postanowienia o odrzuceniu wniesionej i opłaconej już apelacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Apelacja strony pozwanej wniesiona została po wejściu w życie ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 167, poz. 1398), tj. w dniu 24 marca 2005 r. (k. 156 akt). Sąd Okręgowy wzywał pozwaną do wniesienia opłaty od apelacji (k. 163 akt) i opłata taka została uiszczona. Akta sprawy wraz z apelacją przedstawione zostały Sądowi drugiej instancji, a Sąd ten po wyznaczeniu rozprawy – postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2006 r. odrzucił apelację, powołując się na postanowienia art. 13 ustawy z 2005 r. i art. 130² § 3 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, sąd odrzuca bez wezwania pismo wniesione przez zawodowego pełnomocnika strony, środki odwoławcze lub środki zaskarżenia podlegające w wysokości stałej lub stosunkowej, obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia. W sprawie przewidziana była opłata stosunkowa (art. 13 ustawy z 2005 r.), toteż opłata taka powinna była zostać uiszczona wraz z wniesieniem tego środka odwoławczego.

Należy podzielić trafne stanowisko Sądu Apelacyjnego, że błędne wezwanie adwokata lub radcy prawnego do uiszczenia opłaty sądowej wbrew obowiązkowi uiszczenia opłaty, powstającego bez wzywania wraz z dokonaniem czynności procesowej, nie eliminuje przyjętego ex lege skutku w postaci odrzucenia środka odwoławczego. Sąd drugiej instancji może odrzucić na posiedzeniu niejawnym apelację, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji (art. 373 k.p.c.).

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ k.p.c. oddalił zażalenie strony pozwanej jako niezasadne. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono stosownie do § 12 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 6 rozporządzenia MS z dnia 29 września 2002 r. (Dz.U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).